

Trobada Fraternal dels Caputxins de Catalunya

Marta Palau

Els Caputxins de Catalunya han celebrat la Trobada Fraternal Anual al convent de Pompeia, organitzada pel Consell de Laics de la Província, format per representats seglars de cada convent. Sota el lema «El fruit de l'Esperit», van aplegar unes 170 persones per compartir la fe i fer experiència de fraternitat. Al passadís de Pompeia hi havia una exposició que recorda el pas de sant Francesc per terres catalanes ara fa justament vuit-cents anys.

La Trobada va començar amb una estona de pregària. Seguidament, fra Jacint Duran, expert en espiritualitat franciscana, va fer una intervenció introductòria sobre *El fruit de l'Esperit en la vida quotidiana*. Va recordar la frase de sant Ignasi «el que omple i satisfà l'ànima no és saber molt, sinó sentir i assaborir les coses internament», i va diferenciar entre el que ens agrada i el desig que portem al cor indicant que, de vegades, allò que ens desagrada ens pot portar a una plenitud de vida que potser no ens porta allò que més ens agrada. Fra Jacint va dir que la nostra gran promesa és ser habitats per l'Esperit i va concloure parlant del procés de conversió de sant Francesc i dels sentiments que va experimentar, tant d'amargor com de dolcesa, que el van apropar a Déu i el van portar a l'acció.

L'acció de l'Esperit

Després va arribar el torn dels testimonis, que van expressar com senten l'acció de l'Esperit en la seva vida diària. Begoña Fornes, mestra de novícies de les Religioses de la Puresa de Maria, va indicar que l'Esperit actua posant ordre en el nostre caos interior, de manera semblant a com Déu posa ordre en el caos en els primers versicles del llibre del Gènesi. L'Esperit ens ajuda a posar nom a tot allò que vivim i sentim. L'Esperit ens ajuda a jerarquitzar què és allò veritablement important respecte del que no ho és tant. L'Esperit ens unifica, transforma la nostra realitat i ens fa encarnar-nos-hi. L'Esperit gemega en

«Fra Jacint Duran va dir que la nostra gran promesa és ser habitats per l'Esperit»

el nostre interior i ens fa dir «Abbà», tornant-nos a la nostra identitat més profunda, la de ser fills de Déu.

Esteve Fornaguera, dels Grups de Diàleg i Pregària d'Arenys de Mar, va recordar com en uns moments concrets de la seva història personal va trobar-se amb persones que el van ajudar a saber confiar en Déu i en la bondat des de la humilitat. Va dir que l'acció de l'Esperit sempre és en benefici dels altres i també va afirmar, segons la seva experiència, que l'Esperit es fa present d'una manera més significativa allà on hi ha més dificultats.

Anna Casas, del Grup de Diàleg i Pregària de l'Ajuda, va expressar que havia sentit proper l'Esperit en

moments dolorosos de la seva vida. Va afirmar que l'Esperit ve a ajudar la nostra feblesa i que és precisament en moments de dificultat quan el nostre cor es pot estovar i l'Esperit pot aflorar. Beatriz Martínez, del grup de Renovació Carismàtica de La Bonanova, tot valorant l'experiència de la joia de la comunitat des de petita, va remarcar la importància de verbalitzar en veu alta la pregària i la lloança a Déu i com l'impuls profund de l'Esperit l'havia ajudat a superar moments molt difícils de la vida familiar.

El darrer testimoni va ser el del germà marista Toni Torrelles, que es va fer present a la Trobada des de París a través d'una gravació en vídeo. Torrelles va dir que vivia la presència de l'Esperit a la seva vida sentint-se acompanyat i orientat, que l'Esperit formava part de les seves opcions, de les respostes a les crides que sentia, que era un company de camí que l'inspirava i que confiava en l'Esperit el protegia del desànim i del cansament espiritual. Finalment, Jacint Duran va fer una síntesi i que subratllant els aspectes més representatius del que havien dit els testimonis.

El moment central de la Trobada Fraternal va ser el de l'Eucaristia, que va presidir fra Gil Parés, provincial dels

Caputxins de Catalunya i Balears a la cripta del santuari, ambientada bellament amb símbols vermells a manera de flames, tot insinuant la presència de l'Esperit.

Després de gaudir d'un bon àpat de germanor, a la tarda es va fer la presentació de dos llibres. El primer, *Con cartones por la calle*, d'Enrique Richard, que des de fa més de deu anys col·labora a Arrels Fundació. L'autor va parlar de les seves vivències en l'atenció a persones sense sostre i de tot el que ha anat aprenent d'elles. Seguidament, fra Jacint Duran va presentar el seu llibre *El Càntic de les Criatures de sant Francesc*. Va explicar els tres moments de redacció del Càntic, per acabar qüestionant-se com és possible que sant Francesc, que en el moment de redactar-lo era un home cec, malalt i fracassat, experimentés una joia tan profunda en el seu cor, tan ben reflectida en el Càntic.

Carla Costa i el grup de Renovació Carismàtica de La Bonanova van posar el punt final a aquesta trobada joiosa amb un recital-pregària, amb cants del seu nou CD, tot convidant a cantar els assistents. Va ser un moment de pregària dens i bonic d'agraïment i lloança a Déu. Una bella jornada per recordar i agrair!

En record de Mn. Albert Domingo

Isabel Giménez

La basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès era plena a vessar. El presbiteri acollia una quarantena de preveres dels bisbats de Sant Feliu i de Barcelona, presidits pel bisbe Mn. Agustí Cortés. Familiars, companys, amics i feligresos de les contrades del Penedès i de Barcelona arreu s'hi van aplegar per acomiadar un home bo, un cristià esperançat i un sacerdot exemplar.

Mn. Albert Domingo va néixer en el poble del Crist i ha estat marcat amb el do de l'Esperit. Aquest poble li ha donat la fe i l'ha fet caminar amb esperança.

Les seves qualitats humanes han estat, entre moltes altres, la senzillesa i la bondat. Déu, amb la seva gràcia, ha transformat en ell la seva humanitat i ha esdevingut sacerdot del Senyor, lliurat al servei de tots els qui hem contactat amb ell. Va desenvolupar la seva vida pastoral a les parròquies de Viladecans, a la parròquia de Sant Francesc d'Assís del Poblenou i a la de Sant Miquel dels Sants de Gràcia. Seguidament, a Santa Maria de Moncada i a Sant Bernat Calbó, del Poblenou. Finalment, a Vilafranca del Penedès.

Ha estat sempre vetllant com a servent fidel del Crist i ha lliurat, durant la seva vida, el testimoni del misteri dels

sagraments, sobretot de l'Eucaristia. És el ministeri sacerdotal per excel·lència. La seva vida ha estat orientada per una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu, que és Pare. Sempre ha viscut en profunditat allò que ha experimentat en el moment de la seva mort: l'esperança en la resurrecció del Crist. Ell ha estat la seva heretat.

En els seus darrers dies repetia: «Gràcies.» I avui nosaltres li diem: «Gràcies, Mn. Albert», perquè ha passat per les nostres vides fent el bé. I ara els qui l'hem estimat demanem la seva intercessió davant de Déu per continuar transmetent la fe als infants, el consol als malalts i l'acolliment a tothom.

